

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ervditione Religiosorum

Humbertus <de Romanis>

Ingolstadii, 1591

VD16 H 5888

Corpori non sunt quærendæ delitiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50980](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50980)

culo preciosa habere. Iudas secessit in desertum locum, ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat: & fœni cibo vescentes demorabantur, ne participes essent coinquinationis. Quarto, conditio corporis. Cum enim corpus vas sit, ubi corrumpitur quod infunditur: fatuum videtur esse, ibi preciosa ponere. *Ululate omnes* *Ioel. 1.* qui bibitis vinum in dulcedine: quoniam perit ab ore vestro. Non sic est in aliis sensibus. Non enim corrumpitur res pulchra, cum semel visa fuerit: nec res odorifera, cum semel odorem eius aliquis perceperit. Non videtur quod Deus voluerit hominem quærere cibos pretiosos, qui eandem assignauit cum iumentis escam. *Ecce dedi vobis herbam afferentem semen supra terram, & vniuersa ligna quæ habent in semetipsis sementem generis sui, ut sint vobis in escam & cunctis animantibus terræ. Quod cibi preciosi quæruntur, hoc frequenter accidit, vel ex delectationis amore, vel ex ambitione, & utrobique est magna fatuitas. Fatuum est sumptus magnos facere pro breui delectatione, quantum transitus cibi per guttur durat, solum durante. Item valde fatuum est & peruersum pascere oculos mundi de hoc, quod subtrahitur in pauperibus famelico ori Dei.* *Gen. 1.*

Quod delicia non sunt quærenda corpori. Quarta pars huius capituli.

Multis de causis fatuum est corpori suo delicias procurare. Primo, quia qui delicatis utitur, infirmitati corporis sui medicum adhibet, unde infirmitas aggrauatur. Se-

Lib. 10. cō- cundum Augustinum sumenda sunt alimen-
fes. cap. 31. ta, sicut medicamenta; sed, sicut dicit Gregor.
in prin. Medicamentum in vulnus vertitur, quando ex-
rom. 1. quisito remedio paulo diutius inhærentes, ex
 eo grauius deficiamus, quod improuidè ad refe-
 ctionem paramus. Secundo, quia dum aliquis
 delicatis vtitur, hosti eius consuetudo mala su-
 per eum acquiritur, quæ vix excutitur. Seneca:

Epist. 39. Voluptatibus se immergunt, quibus in consue-
post mediū. tudinem adductis carere non possunt: & ob hoc
 miserimi sunt, quòd eò peruenerunt, vt illis
 quæ sunt superflua, facta sint necessaria. Con-
 suetudo mala pertinens ad vitium gulæ vix de-
 ponitur. Coruus non est reuersus ad arcam. A-

Gen. 8. ctus, vnde generatur hoc vitium, & augetur, &
 multum frequentatur: ideo hoc vitium vix de-
 dicitur. Glutinum est valde forte, & quasi in-
 dissolubile. Vxorem duxi, ideo non possum ve-
 nire. Ad matrimonium pertinet indissolubili-
 tas. Vxorista est voluptas carnis. In hoc matri-
 monio, in quo diabolus coniungit, solus Deus
 separat.

Bernard. Tertio, quia qui delicata corpori suo parat,
 adiutoria hosti suo procurat. In libro de vita so-
 lit. De condimentis sufficit vt fiant comestibiles
 cibi nostri, non autem concupiscibiles vel de-
 lectabiles. Sufficit enim concupiscentiæ malitia
 sua: quæ cum vix aut nullo modo pertransire
 possit ad finem explendæ necessitatis, nisi per
 viam quantæcunq; delectationis: si cœperit ac-
 cipere irritamenta ab eis, qui perpetuum susce-
 perunt bellum aduersus eius oblectamenta, fi-
 unt duo contra vnum, & periclitatur conscien-
 tia.

tia. Quartò, quia vsum deliciarum frequenter
 excessus comitatur, vnde corporis infirmitas &
 sæpe mors sequitur. Seneca. Potest sæpe nostra
 prouidentia huic corpusculo moram prolon-
 gare lōgiorem, si voluptates, quibus maior pars
 corporum perit, poterimus regere & coërcere.
 Idem: Ipsæ voluptates in tormenta vertuntur.
 Idem: Quis hostis in quenquam tam contume-
 liosus fuit, sicut in quosdā voluptates suæ sunt?
 Sufficit alicui, si hostem suum excœcat, sed vo-
 luptates non solum excœcant voluptuosos, sed
 etiam impotentes reddunt, & contractos & le-
 profos, & aliis infirmitatibus affligunt eos, &
 tandem interficiunt. Chrysoft. Hi qui in deliciis
 & luxuriis vitam ducunt, resoluta corpora & o-
 mni cera molliora circumferunt, atq; infirmita-
 tibus repleta: quibus ad culmen malorum po-
 dagræ tremor, & immatura senectus accedit: &
 est semper vita in medicis & medicamentis: sen-
 sus autem tardi, & graues, & obtusi, & quodam-
 modo sepulti. Seneca. Victus tibi fit ex re facili:
 nec ad voluptatem, sed ad cibum accede, pala-
 tum tuum fames excitet, non sapes. Cùm os
 non solum sibi cibum sumat, sed toti corpori,
 nec quod sumit sibi retineat, sed ad membra
 transmittat, nō est habendus respectus in sum-
 ptione cibi, ad os tantum, sed ad corpus. Ali-
 quando enim quod nimis est corpori, parum est
 gulæ: & quæ gulæ sunt delectabilia, corpori sunt
 noxia. Vnde si ille qui habet multitudinem ci-
 borum delicatorum, tantum vult inde fumere
 quod sit satiata gula, potest inde incurrere infir-
 mitatem, vel etiam mortem. Similiter accidere

*Epist. 24. d
 medio.*

*In serm. in
vigilia B.
Andree.*

Pro. 10.

Pro. 19.

Pro. 13.

*Serm. 3. in
natali Do-
mini ante
mediam.*

potest in illo, qui in cibis non attendit, nisi vt
gulæ sint delectabiles. Quod enim est gulæ dele-
ctabile, potest esse corpori mortiferum. Non
congruunt deliciae tempori, in quo sumus. Ber-
nardus. Vniuersum tempus præfens poeniten-
tiæ, vigilia quædam est solennitatis magnæ, &
æterni sabbati quod præstolamur. delitiæ so-
lennitati conueniunt, non vigiliae. Non con-
gruunt etiam delitiæ loco in quo sumus. Lo-
cus enim est exilij, vallis lachrymarum & mise-
riarum, non locus deliciarum. Non eiecit Do-
minus hominem de loco deliciarum, vt hic sibi
delicias procuraret. Item non congruunt deli-
tiæ statui corruptionis, in quo nunc est huma-
na natura. Quæ facilè corrumpuntur, melius
seruatur in aqua falsa, quàm in aqua dulci. Ho-
mo, etiam in statu naturæ bene institutæ, positus
in delitiis, corruptionem incurrit: quem tribu-
latio quasi aqua falsa in statu naturæ destituta
custodit. Non congruunt etiam delitiæ serui
conditioni corporis. Seruo maleuolo, tortura
& compedes congruunt: non delitiæ. Prouerbi-
29. Qui delicatè à pueritia suum nutrit seruum:
postea sentiet eum contumacem. Item nõ con-
gruunt delitiæ stultitiæ corporis; ad cuius cor-
rectionem virga necessaria est. Virga in dorso
eius qui indiget corde: Non decent stultum de-
licia. Per stultum cibo satiatus mouetur ter-
ra: Stultus cibo satiatus, est homo carnalibus
deliciis repletus. Non congruunt etiam statui
Christiani. Bernardus. Christus qui non falli-
tur, elegit quod carni molestius est: id ergo me-
lius, id vtilius, id magis eligendum est. Exemplo
ergo

ergo Christi, non carni delectabilia, sed molesta debet Christianus eligere. Qui Christi sunt, carnem suam crucifixerunt cum vitiis & concupiscentiis. Qui non accipit crucem suam, & sequitur me: non est me dignus. Christianus debet potius eligere cum populo Dei carnis afflictionem: quàm inordinatam cum seruis diaboli consolationem, sicut de Moyse legitur: Magis eligens affligi cum populo Dei, quàm corporalis peccati habere iocunditatem. Specialiter, statui religionis non congruunt delitiæ. In deserto religionis non sunt querendæ delitiæ carnales: sed à Deo querendæ & sperandæ spirituales. Tunc Deus filiis Israël, manna dedit in deserto, cum cibusterrenus defecit. Affixi te penuria, & dedi tibi manna. Qui terrenas delicias non vult habere, cœlestes potest sperare. Gregor. Si à carne quod libet abscindim⁹: mox in spiritu quod delectat inuenimus. Columba fugit aquam, scilicet aquam carnalis voluptatis. Bernar. Delicata est diuina consolatio: & non datur admittentibus alienam. Ioan. 16. Nisi ego abiero, paracletus non veniet ad vos. Bern. Quis audeat de cætero carnis illecebris phantasticis deditus paracletum expectare? Qui claustrum ingreditur, carcerem prælegit, in quo pro peccatis suis puniatur: ne pro eis infernali carceri tradatur. Nō est autem carcer locus deliciarum. Qui religionem intrat, exemplo & amore Christi crucem ascendit, Non est crux locus deliciarum. Non est ibi propinatum Christo vinum electum: sed vinum mirrhatum, vel acetum felle mixtum. Religio locus est, vbi intendendum est

*Gal. 5.**Matth. 19.**Hebr. 11.**Deut. 18.**Gen. 8.*

*Ad sensum
hoc habet
serm. 3. &
6. de ascen-
sio. Domin.*

*Matth. 27.**Luc. 23.*

veræ sapientiæ percipiendæ: quod impediunt multum delicia. Iob. 29. Sapientia non inuenitur in terra suauiter uiuentium. Pulchrè dicitur apud Græcos. Pinguis venter non gignit sensum tenuem. Seneca: Copia ciborum subtilitas intellectus impeditur; Abstinentia verò à deliciis valet ad intelligentiam. Daniel. 1. Pueri qui cibos regios contempserunt, grossis cibis contenti, intelligentiores cæteris inuenti sunt. Delicia ergo viro religioso non congruunt.

Epist. 15. partium à prim.

Quinta pars huius capituli, quod non sunt quærendi cibi insoliti.

In tract. de institut. novit. cap. 19.

Rara & insolita, qui est in religione, non debet querere: & labori ministrantium debet parcere. Hugo de sancto Victore, Alij noua quædam & insolita ciborum genera exquirunt: ita vt sæpe propter vnus hominis ventrem per omnes circumpagos turba famulorum discurrat. Hoc aliquando per rumorem elationis accidit. Qui enim appetunt aliis excellentiores esse in ieiunio suo, aliquid speciale volunt facere. Hieron. Sint tibi pura ieiunia, casta, simplicia, moderata, & non superstitiosa. Quid prodest oleo non vesci, & molestias quasdam difficultatesq; ciborum quærere? Carica, piper, nuces, palmarum fructus: tota hortorum cultura vexatur, vt cibario non vescamur pane. Idem. Audio præterea quosdam contra naturam rerum hominumq; aquam non bibere, nec vesci pane: sed sorbitiunculas delicatas & contrita olera. Proh pudor, non erubescimus huiusmodi ineptiis, nec tædet superstitionis: insuper etiam famam